Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid

NVBG Nieuws

Jaargang 1, nr 4, april 2016

NVBG nieuws is een uitgave van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid. De redactie functioneert onder verantwoordelijkheid van het bestuur. Arthur Palache is de hoofdredacteur.

De uitgave wordt actief onder de leden verspreid,. Niet-leden kunnen de nieuwsbrief downloaden vanaf het openbare deel van de NVBG-website.

Kopij opsturen naar: **nvbgnieuws@nvbg.nl**

Inhoud

Van de redactie 2
Van de bestuurstafel 3
Kenniscentrum operationeel 5
De Nationale 2016 7
Interview Marco Ising 9
Maken van een documentaire (2).....11
Festivalkalender 14
Nieuws uit de regio's.....15

© NVBG Niets uit deze publicatie mag op enigerlei wijze gekopieerd of vermenigvuldigd worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de NVBG of de auteur.

Van de redactie

Leerzaam en sfeervol. Dat zijn de sleutelwoorden die bij mij zijn achtergebleven na zaterdag 9 april, de dag van ‘de Nationale’. Leerzaam vanwege de interessante workshops, sfeervol omdat de Veluwehal een aangename omgeving vormt.

Lees in deze nieuwsbrief een uitgebreid verslag van deze dag, waarbij Marco Ising als grote winnaar tevoorschijn is gekomen. De foto’s die erbij staan zijn van Piet Huijgens.

Drie prijzen winnen is voor de redactie aanleiding geweest om Marco Ising te interviewen. Zijn verhaal, waaruit stevige betrokkenheid met de bewoners van Nepal blijkt, is in dit nummer weergegeven.

Jan van der Schans vervolgt met deel twee van zijn serie over met maken van een documentaire. Hier beschijft hij het startproces om tot een synopsis te komen.

Tenslotte is er een aantal pagina’s ingedeeld voor ‘nieuws uit de regio’s’

Ik wens u veel leesplezier.

Arthur Palache

Dia Toon
KLEURRIJK
INFOBLAD VOOR DE AV-MAKER

Diatoon bereikbaar in het archief

In september 2014 is het laatste nummer van Diatoon verschenen. Het archief van Diatoon is voor NVBG-leden nog steeds toegankelijk. Open daartoe de website www.diatoon.nl
Klik op "Nieuwste Diatoon als pdf" Vul uw NVBG-lidmaatschapscode in en klik op "inloggen". Sla het bestand op; klik daarna op "home" in de rode balk. Klik vervolgens op "archief". U kunt dan alle digitaal uitgegeven nummers van Diatoon raadplegen of downloaden.

Correctie
In de aankondiging van de av-presentaties in Den Helder (Zie Lezerpost in de vorige uitgave) is een fout gemaakt. Er staat aangeven dat deze presentaties op dinsdag 19 en vrijdag 19 mei zullen zijn. Dit moet echter zijn: dinsdag 19 en **vrijdag 27 mei**.

Nieuwe leden

In het eerste kwartaal van 2016 hebben we de volgende nieuwe leden mogen verwelkomen:

R.W. Verhoef	Delft
H.W.M. Butink	Wilnis
F.J.W. Notten	Nijmegen
C.H. Huijgens	Made
Y. Corbeau	's-Gravenzande
G.H.M. Leenders	Beuningen
P.G.A.J. Thissen	Ven-Zelderheide
A.C.A. Verloop	Veldhoven
T. Biekens	Tilburg
P. Oostveen	Enschede
A. van Deursen	Enschede
M.J. van Harreveld-Segers	Posterholt

Het bestuur heet hen van harte welkom en hoopt dat zij een prettige en leerzame tijd zullen hebben bij de NVBG.

Aanmelden op het besloten deel van de website van de NVBG.

Na het operationeel worden van het Kenniscentrum kreeg het bestuur veel meldingen van leden die niet zich konden aanmelden op het besloten deel van de website. In de meeste gevallen gaf men als gebruiker het lidmaatschapsnummer op. Bij Gebruiker moet u echter het bij ons bekende emailadres in te voeren. Dat is het emailadres, waar het NVBG-nieuws naar toe wordt gezonden.

Weet u uw wachtwoord niet meer, klik dan op Wachtwoord vergeten (zie links onderaan)

Vul vervolgens het bij ons bekende emailadres in en klik op “Reset wachtwoord”. Binnen enkele minuten ontvangt u een nieuw wachtwoord. Geadviseerd wordt om direct weer aan te melden met dit wachtwoord en het vervolgens direct te wijzigen in een gemakkelijker te onthouden wachtwoord.

Belangrijk bij het aanmelden is dus uw emailadres. Als u een nieuw emailadres gaat gebruiken kunt u dat het beste direct aanpassen in onze administratie. U dient zich dan nog met het oude emailadres aan te melden en daarna in menu-optie “Profiel” te kiezen voor “Wijzig profiel”. U ziet dan het hieronderstaand beeld:

Op de volgende pagina staat een voorbeeld van een profiel (nog niet ingevuld, bij u zal dat wel het geval zijn). Op deze pagina kunt u uw oude e-mailadres verwijderen en het nieuwe toevoegen.

Wijzig profiel

Uw profielgegevens:

* Voorletters:
Roepnaam:
Tussenvoegsels:
* Achternaam:
* Straat:
* E-mail:
* Huisnummer:
Telefoon vast:
* Postcode:
Telefoon mobiel:
* Woonplaats:
Geboortedatum:
* Land:

Regio's:
- Amstelland
- Arnhem
- Den Helder
- Drenthe
- Kennemerland
- Maastricht
- Nijmegen
- Pixana
- Twente
- Utrecht
- Westland
- Z-O Nederland

Software:
- Wings Platinum
- m.objects
- PicturesToExe
- DGFectsAV
- Proshow Gold
- Lightroom
- Photoshop
- FL Studio
- Cakewalk
- Audacity
- Final Cut Pro
- Logic Pro
- Pro Tools

Url:

Activiteiten:

De velden voorzien van een * zijn verplichte velden.

Reset | Wijzig gegevens

Na invullen van uw nieuwe e-mailadres klikt u op 'Wijzig gegevens' en de wijziging is doorgevoerd.

Vertalers gezocht.

Tijdens het Nationaal AV-Festival 2016 op 9 april in Barneveld heeft voorzitter Ed Diersmann aangekondigd dat de NVBG Geluidenservice binnenkort operationeel wordt. Aan de hand van zogenaamde trefwoorden kan men dan uit meer dan 11.000 fragmenten geluiden selecteren, die binnen een week, via een datatransferdienst op internet, worden toegezonden.

Echter, deze trefwoorden zijn nu alleen nog in het Engels. Het bestuur is op zoek naar leden die willen meehelpen om deze Engelse trefwoorden om te zetten naar Nederlandse trefwoorden. Dat is een hele klus, maar vele handen maken het werk lichter. Leden die mee willen helpen worden verzocht dat te melden via voorzitter@nvbg.nl. Namens Nico Warnaar en Henk Dijkstra van NVBG Geluidenservice alvast bedankt voor de medewerking.

Vacature(s) binnen het bestuur van de NVBG.

Na het vertrek van Piet Huijgens is er nog steeds een vacature in het bestuur van de NVBG. Tijdens de aankomende Algemene Leden-vergadering in februari 2017 is onze secretaris Jan Bras, aftredend en niet meer herkiesbaar. Informatie over de bestuursfuncties kan ingewonnen worden bij Ed Diersmann, tel. 0182 374057 of via email voorzitter@nvbg.nl. Denk eens na over een functie binnen het bestuur en meldt u aan.

Het Kenniscentrum is operationeel

Wat later dan gepland, maar het Kenniscentrum van de NVBG is nu operationeel en voor alle NVBG-leden toegankelijk.

Het Kenniscentrum bevat nu nog maar een bepert aantal artikelen over diverse onderwerpen. Het is bestemd vóór onze leden, maar zal ook gevoed dienen te worden dóór de leden.
De editor/redacteur Ton de Bruijn verwacht dan ook dat veel leden hun ervaringen met geluids- en beeldopnamen, het maken van een AV-productie en het vertonen daarvan, kortom alles wat met onze hobby te maken heeft, aan de PC zullen toevertrouwen. En dat ze daarbij, en dat is het belangrijkste, hun artikelen zullen sturen naar kenniscentrum@nvbg.nl, zodat Ton ze kan publiceren in het Kenniscentrum. Uw bijdragen graag als Word-document opsturen, zo mogelijk met e''en of meer afbeeldingen.
Door onze kennis te delen brengen we onze hobby op een (nog) hoger niveau.

Klik hier om naar het Kenniscentrum in het alleen voor leden toegankelijke deel van de website van de NVBG te gaan.

Bovenstaande tekst heeft u eind maart als nieuwsflits toegestuurd gekregen. Inmiddels is er een tweetal artikelen bij gekomen:

Beeldbewerken
Van André Hartensveld ontving ik een interessante tekst met duidelijke voorbeelden hoe twee beelden gecombineerd kunnen worden tot een nieuw beeld dat precies past in een serie die je aan het samenstellen bent. Wel het juist plaatje, maar niet de juiste sfeer. Zoek een bijpassende achtergrond uit een andere opname. Monteer dat in het eerste beeld, pas nog wat aan voor wat betreft belichting, kleur enz. en je heb precies wat je zocht. Het klinkt eenvoudig en als je zelf aan de slag gaat is het dat ook zo met dit duidelijk verhaaltje als leidraad.

Zo digitaliseer ik mijn collectie diapositieven
Ook nieuw in het kenniscentrum is het vervolg op het artikeltje van mijzelf over het digitaliseren van oude dia's. Nu ga ik wat dieper in op de techniek en laat zien hoe je gemakkelijk gebruik kunt maken van de koppeling van de camera aan de computer. Dat maakt het werken een stuk overzichtelijker en gemakkelijker. Leest u zelf maar.

Ton de Bruijn

De Nationale 2016

De Nationale. Onder die naam staat de wedstrijddag van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid bekend. 9 April is de datum. Net als vorig jaar wordt tijdens de ochtend een drietal workshops gehouden.

Chris Stenger spreekt over zijn audiovisuals. Waarom en hoe ze totstand gekomen zijn en hoe hij het instrument ‘speaker support’ gebruikt en toepast.
Henk Tulp houdt een lezing met als titiel ‘Van gewoon naar AV fotografie’. Dit gaat voornamelijk over fotografie zelf en over het bereiken van maximale zeggingskracht met je foto’s.
Leo Koppens spreekt over zijn fantasiewereld en laat zien hoe hij te werk gaat om zijn doel, het opzetten van een eigen wereld, te bereiken en door middel van een audiovisual over te brengen.

De workshops zijn met in totaal 43 deelnemers heel redelijk bezet en aan de hand van reacties meen ik te mogen constateren dat ze meer dan geslaagd zijn. Een compliment dus, niet alleen voor de sprekers, maar ook voor de keuze van de onderwerpen.

Middagprogramma
Klokslag één uur is het, als de voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid, Ed Diersmann het woord neemt. Dat valt nog niet mee, omdat er wat geluidsproblemen zijn. De microfoon stokt af en toe, maar na een paar kleine technische correcties is hij goed verstaanbaar. Hij spreekt over het feit dat 2016 een bijzonder jaar is. Enerzijds omdat er meer inzendingen zijn dan vorig jaar, hetgeen hij “zeer verheugend” noemt. Anderzijds is 2016 bijzonder, omdat dit jaar de NVBG zestig jaar bestaat. Officieel is dat op 15 september. Hij zegt toe om daar volgend jaar tijdens de Nationale wedstrijddag 2017 extra aandacht aan te besteden. Bovendien nodigt hij de aanwezigen uit om ideeën aan te leveren om deze gebeurtenis tot een onvergetelijke te maken. Stuur uw suggesties naar voorzitter@nvbg.nl of naar secretariaat@nvbg.nl.

Andere daginvulling
Vanwege het toenemend aantal inzendingen, overweegt het bestuur om in de toekomst ook de ochtend bij het wedstrijdprogramma te betrekken. Door deze werkwijze kunnen meer series vertoond worden. Dat zal op zijn vroegst in 2018 gerealiseerd worden, omdat tijdens het Nationaal AV-Festival van 2017 ook aandacht besteed zal worden aan het 60-jarig bestaan van de NVBG. Nadere mededelingen volgen te zijner tijd.

Afscheid Piet Huijgens
Piet Huijgens heeft tijdens de algemene leden-vergadering op 13 februari al afscheid genomen van zijn bestuursfunctie. De voorzitter beloofde hem toen om er tijdens ‘de Nationale’ nog op terug te komen. Dat gebeurt nu en Piet wordt vanwege zijn jarenlange inspanningen voor de NVBG nog eens in het zonnetje gezet en uitbundig bedankt. Uiteraard gaat dat vergezeld van een afscheidscadeau.

Vrijwilligers

Niet alleen Piet Huijgens wordt bedankt voor zijn inspanningen. De voorzitter roept een groot aantal vrijwilligers voor het voetlicht. Als eerste roept hij de redacteuren Jan Hageman en Mark van der Kloet op. Zij hebben 24 jaar lang de nieuwsbrief verzorgd, een enorme prestatie! De voorzitter heeft uitgerekend dat het per lid om een stapel papier van twee meter hoogte gaat. Leden van het bestuur, de wedstrijdorganisatie, de heren van de techniek, de webmaster, de nieuwe hoofdredacteur van de nvbg-nieuwsbrief, ze worden allemaal in de schijnwerpers gezet en krijgen voor hun inspanningen een beloning in de vorm van een cadeaubon. Ook de leden van de jubileumcommisie, Robert Bleekrode en Leo Koppens horen bij die vrijwilligers die voor het voetlicht geroepen worden. Ik vraag me af of hij er aan gedacht heeft om zichzelf ook een cadeaubon te gunnen, want hij steekt er meer tijd in dan wie dan ook! Na een warm applaus van de aanwezigen kan het programma beginnnen.

Gang van zaken

Steeds wordt een serie geprojecteerd, waarna de jury de gelegenheid krijgt er iets van te zeggen. Drie juryleden hebben zich over iedere serie een mening gevormd en daarover een en ander op papier gezet. De voorzitter van de jury is dagenlang bezig geweest om van de rapporten van de drie juryleden één samengevat juryrapport te maken. Dat is nog aangevuld met een opmerkling over het geluid van de betreffende serie. Dat laatste is nieuw, maar blijkt een heel waardevolle toevoeging. Met name Nico Warnaar is er, als deskundige op dat gebied, goed in geslaagd om kritisch te verwoorden wat er met het geluid aan de hand is.

De juryrapporten worden beurteling door Henk Hageman (voozitter van de jury) en Angelika Honsbeek (al 30 jaar betrokken bij het maken van audiovisual's) 'behandeld'. Leo Verzijl, het derde jurylid en Nico Warnaar, de geluidsdeskundige, zijn door omstandigheden helaas verhinderd aanwezig te zijn.

Projectie
De heren van de techniek, Henk-Jan de Weerd en Frans Warmerdam, hebben in totaal 25 series geprogrammeerd, in twee blokken. Een korte pauze scheidt deze projectieblokken.

De series worden vanuit een programmascherm opgestart. Geprojecteerd op een enorm doek en met een prima geluid is het een plezier om naar te kijken. Wat me vooral opvalt, is de enorme verscheidenheid in onderwerpen. Soms is het een documentaire, met veel informatie, dan weer een serie beelden, ondersteund door muziek. Er zijn ook technische hoogstandjes bij, waarvan je je afvraagt hoe de maker dat in hemelsnaam gedaan heeft. In alle gevallen is geprobeerd om beeld en geluid een eenheid te laten vormen. Dat is de ene keer beter gelukt dan de andere keer. De jury brengt dat ook genadeloos aan het licht.

Lengte van de series
Het is merkwaardig te contstateren dat naar het oordeel van de jury sommige series best korter kunnen. Zo wordt een serie van twee minuten en 25 seconden door de jury ‘iets te lang’ geacht, terwijl bij een serie van acht minuten met geen woord over de lengte wordt gerept. Ik heb daar diep over nagedacht en ben tot de conclusie gekomen dat het de inhoud moet zijn. Als die boeiend is, is de lengte minder interessant. Ik denk dan ook dat als de jury aangeeft dat de serie korter kan, dit vertaald moet worden naar: niet interessant genoeg om de aandacht gedurende de gehele serie overeind te houden.

Humor

Dit jaar is er ook een aantal series, waarbij humor de boventoon heeft. Deze series komen in aanmerking voor de door Jan Roeleveld beschikbaar gestelde Cor Nierseprijs. Aan het gelach van het publiek zou afgemeten kunnen worden welke serie in die categorie het beste is. maar zo gaat dat niet. Het publiek speelt hierin wel de hoofdrol, maar de stemming gaat met een stembriefje.

Prijsuitreiking
De voorzitter van de jury krijgt dan het woord om de prijzen uit te reiken. Er zijn in totaal acht prijzen beschikbaar. Ik noem deze in de volgorde van uitreiken.

Beste debutant. Debutant wordt daarbij gedefinieerd als iemand ndie niet eerder bij de Nationale een prijs gewonnen heeft.
Deze prijs gaat naar Henk Kuiper voor zijn serie Same place, different time.
Meest creatieve serie.
Deze prijs is voor Henk de Lange voor zijn serie Typographic
Beste audiotrack.
Daarbij gaat het om het beste geluid. Deze prijs gaat naar Marco Ising voor zijn serie Nepal 2013-2015.
Derde prijs
Deze prijs gaat naar Henk de Lange voor zijn serie TypoGraphic.
Tweede prijs
Deze prijs gaat naar André Hartensveld voor zijn serie Requiem for a little Village.
Eerste prijs
Deze prijs gaat naar Marco Ising voor zijn serie Nepal 2013-2015.

Marco Ising, met twee van zijn drie prijzen

Publieksprijs
Het publiek heeft intussen met het stembriefje kunnen aangeven wie de publieksprijs krijgt en wie de Cor Nierseprijs in ontvangst mag nemen. Ed Diersmann had al aangegeven dat traditiegetrouw de jury en het publiek verschillen in hun oordeel, maar dat klopt dit jaar niet.
De publieksprijs is ook voor Marco Ising met zijn serie Nepal 2013-2015.

De Cor Nierseprijs tenslotte wordt door het publiek toegekend aan Jos Korenromp voor zijn serie Willem II en Elizabeth Bas en uitgereikt door Hans Nierse, zoon van Cor. En daarmee wordt in zekere zin ook een eerbetoon gegeven aan de man wiens naam aan deze prijs verbonden is.

De volledige uitslag is te vinden op de website van de NVBG. Klik HIER om deze te vinden.

In een laatste slotwoord dankt de voorzitter iedereen voor zijn inbreng. Met name de sponsors (Jan Roeleveld en Henk Tulp) is veel dank verschuldigd. Ze hebben een substantiële bijdrage geleverd aan deze succesvolle dag.

Tekst: Arthur Palache
Foto's: Piet Huijgens

Interview

Grote winnaar van de nationale 2017 is, zoals hiernaast al aangegeven, Marco Ising. Hij heeft maar liefst drie prijzen in de wacht gesleept met zijn serie Nepal 2013-2015. De jury beloonde hem eerst met de prijs voor de meest creatieve serie en daarna met de 1e prijs van het festival. Tenslotte beloonde het publiek hem met de publieksprijs. Al met al een prestatie van formaat. Tijd om nader met hem en zijn werk kennis te maken.

Wie is Marco Ising?
Ik ben Marco Ising, 57 jaar en al 20 jaar hobbymatig bezig met audio-visuals. Ik probeer met elke AV weer iets nieuws uit, fotografisch, technisch, of iets creatiefs. Ik probeer mijn av's ook zo afwisselend mogelijk te maken, van natuur en grafitti, tot aan steden en woestijn-gebieden. Vanuit het diatijdperk heb ik altijd oog gehad voor goede fotografie en aandacht voor mooie overvloeiers zoals in de Nepal av ook te zien is.

Mijn eerste Nepalreis was in 1987. Vanaf dat moment was ik geraakt door het land de mensen en de natuur en heb nu inmiddels zeven reizen naar Nepal gemaakt, voor het grootste deel wandeltochten in de bergen. Daarnaast is het westen van de Verenigde Staten ook een favoriete reisbestemming.
De tocht naar de Kanchenjunga (zie het kaartje, op de

grens van Nepal en India) was al gepland in het najaar 2015, dus vóór de aardbeving van april 2015. In Nepal ben ik normaal gezien meer met het wandelen bezig dan met fotograferen, maar ik had al wel direct het idee, om een sponsorproject te zoeken dat structureel verbeteringen doorvoert in het land.

Waarom Nepal ondersteunen?
Koken op houtvuur in combinatie met een toenemende bevolkings-dichtheid is een aanslag op de bossen van Nepal en zorgt voor meer erosie. Dat leidt weer tot meer aardverschuivingen. Het is een vicieuze cirkel die mogelijk doorbroken kan worden door middel van de introductie van engergiezuinige houtkachtels. Hoger in de bergen is geen hout en stookt men op gedroogde Yak mest. Of hout dat men met veel moeite omhoog moet sjouwen. In zijn algemeenheid is een Nepalees in de bergen toch enkele uren per dag bezig om hout te halen. Minder houtverbruik betekent ook meer tijd voor andere zaken.

AV ter ondersteuning van sponsorproject
Ik gebruik deze av om aandacht te vragen voor dit project. Het gaat over energiezuinige houtbranders. Dat is prima combineren met eerdere Nepalfotografie rond de houtkap en de fotografie van oudere mensen die geen familie meer hebben om voor hen zorgen.

Geen draaiboek, gevoel is voor mij belangrijker
Ik was half december 2015 terug van Nepal en ben toen begonnen met deze serie. Ik werk niet met een draaiboek. Voor de Nepalreis had ik wel dit idee en had een lijstje met te fotograferen onderwerpen. Als ik programmeer ontstaat pas een echte av. Ik werk daarbij veelal op gevoel. Het snel brengen van de boodschap over de aardbeving van Nepal en het sponsorproject van de energiezuinige houtbranders vind ik belangrijker dan het zorgvuldig alle opmerkingen verwerken die ik normaal gesproken krijg.

Boodschap overbrengen is het belangrijkst
Ik maak geen av's om prijzen te halen maar om zo goed mogelijk een boodschap over te brengen in woord en beeld. Voor dit onderwerp had ik de acht minuten nodig en zelfs iets meer. En een av van acht minuten dingt normaal gesproken niet mee naar de prijzen. Dus ik had die veelheid aan prijzen niet verwacht. Maar ik was wel zeer blij met de waardering van deze serie en de reclame voor het sponsorproject.
De drie ontvangen prijzen voor de Nepal-av waren voor mij echt een verrassing. De av is namelijk in een hele korte tijdsperiode totstand gekomen. Normaal neem ik daar ruim de tijd voor. Zeker het maken van een goede tekst kost veel tijd.

De toekomst
Wat staat er meer op stapel? Ik heb nog genoeg onderwerpen en ideeën en ook nog een aantal mooie reizen in de planning. Mogelijk volgend jaar ga ik weer naar Nepal. Ik ben nu bezig met een urbexlocatie, twee kilometer van mijn huis. Dat is heel iets anders, maar de geschiedenis van dit soort gebouwen spreekt mij zeer aan. En ik heb een tekst klaar over de Sand Dunes van USA. Daar heb ik 20 jaar geleden mooie dia's gemaakt en wil door middel van een av het verschil laten zien tussen analoge en digitale fotografie.

Bijgaande foto laat zien hoe het er in de keuken/huiskamer aan toe gaat. Door een slechte rookafvoer naar buiten is er veel roetaanslag en een heel slecht binnenhuisklimaat. Meer informatie over dit project is te vinden op de website www.marco-ising.nl

Maken van een documentaire 2

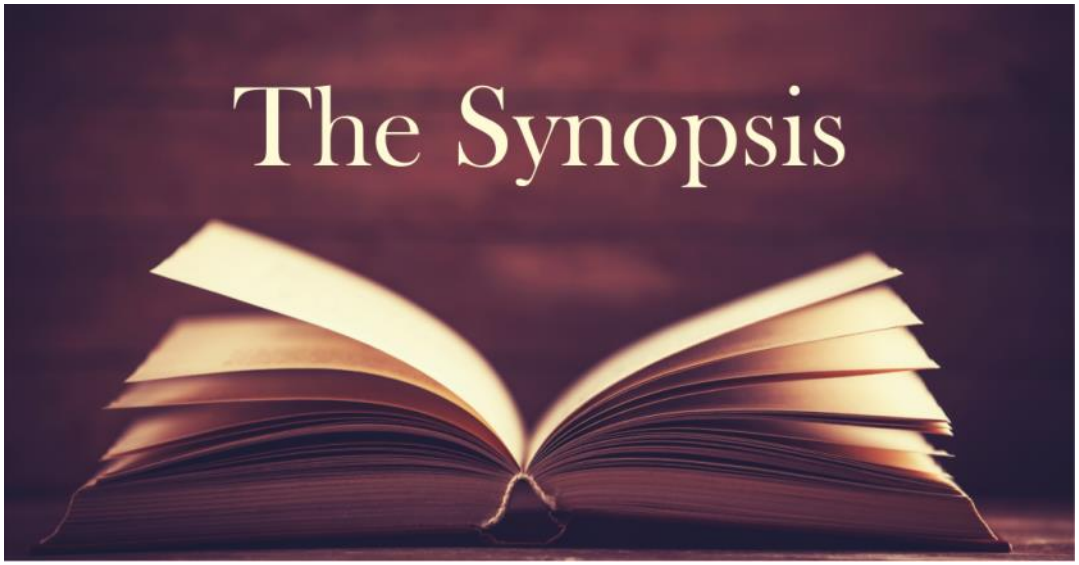

Weinig informatieve series
De vorige keer heb ik u iets verteld over mijn achtergrond als amateurfilmer en hoe ik in de wereld van de audiovisual's terecht gekomen ben. Wat mij tijdens het jureren opviel dat er maar weinig informatieve series bij zaten. Voor het merendeel zag ik mooie beelden en mooie muziek, vaak perfect gesynchroniseerd, maar soms ook niet. Er zijn maar weinig series die meer dan dat zijn.

In de tijd dat ik begon met het maken van audiovisuals hoorde ik allerlei argumenten om maar vooral géén informatieve series te maken. De meest voorkomende redenen waren: "Ik vind beeld en geluid meer dan genoeg" of: "Ik zit niet te wachten op een verhaal tijdens het kijken naar beelden". En ook, "Ik vind het zonde om door de mooie muziek heen te praten". Ik zou zeggen: zet een koptelefoon op, pak een glas wijn, demp het licht en ga lekker naar een CD luisteren. Dan word je ook niet gestoord door al die verschillende beelden. Persoonlijk denk ik dat het voor de meesten die zo denken gewoon koudwatervrees is.

Geen idee hoe je een documentaire maakt
Heel af en toe hoor ik iets dat naar mijn idee dichter bij de waarheid ligt. "Jan, ik vind het wel leuk hoor, maar dat kan ik niet. Ik heb geen flauw idee hoe ik dat moet doen". Ik kan me dat heel goed voorstellen, hoewel ik ervan uit ga dat wat ik kan, u ook kunt. Misschien weet u de weg niet. Zo, en nu ben ik dan waar ik heen wil. U de weg wijzen en handvatten aanreiken, die naar een acceptabele documentaire serie moeten leiden. Laten we bij het begin beginnen.

Wat is een documentaire?
Wat is een documentaire en hoe maak je die? Om te beginnen: een documentaire serie is een informatieve serie. Maar dat is een verslag of een reportage ook. Die laatste twee kun je nog wel maken met weinig of geen voorbereiding. Dat vraagt evenwel een zekere ervaring. Maar een documentaire serie eist een grondige voorbereiding. Ik hoor op mijn fotoclub wel eens van iemand dat hij in een leuk stadje is geweest. De opnames zijn erg mooi geworden en hij denkt er over om er een "documentairtje" van te maken. En dan word ik heel nieuwsgierig. Een poging een documentaire te maken zonder een grondige voorbereiding is naar mijn idee vrijwel altijd gedoemd te mislukken.
Maar goed, hoe kun je nu wél een documentaire maken? Er zijn vele wegen die naar Rome leiden. Maar de methode die ik volg is voor mij een goede gebleken.

Beginnen bij het begin
Ik begin met een onderwerp te zoeken. Dat kan heel breed zijn. Dat kan die mooie vroeg□middeleeuwse kerk zijn die in uw stad staat. Dat kan een mooi oud kasteel zijn, waar een interessant verhaal aan vast zit. Of een leuk stadje met veel historie. Een groot aantal jaren geleden was ik in Rome en ik bezocht tijdens een excursie een hele mooie tuin in het stadje Tivoli, niet ver van Rome. De reisleider was een nogal zenuwachtig, gehaast type en ook de andere reisgenoten vonden het niet zo prettig dat er één figuur met een camera bij was, die overal en altijd achter bleef. Een paar jaar later had ik het plan opgevat een weekje naar Rome te

gaan om een serie te maken over de Adbij van Monte Cassino, die daar niet ver vandaan is. Tijdens de voorbereidingen dacht ik ineens weer aan die fantastische tuin van jaren terug. Kijk als ik dan toch in Rome ben… Dus ik besloot ook daar maar naar toe te gaan om ook daar een documentaire van te maken. Nu duren mijn fototripjes nooit langer dan van maandag tot vrijdag. Een hele goede voorbereiding is voor mij heel noodzakelijk. Dus vlug aan het werk ik had nog drie weken en dat is krap aan om vanuit het niets tot een scenario te komen. De meesten van u beginnen met het BEELD en zoeken daar dan muziek en eventueel life geluid bij. Een documentaire maker echter begint met het VERHAAL. Hij gaat eerst bedenken wat wil hij gaan VERTELLEN. En dan bepaalt hij hoe hij het wil laten ZIEN.

Eerst het verhaal

Goed, het verhaal. Eerst maar eens informatie te voorschijn halen. Uit vier reisgidsjes haalde ik wat informatie, maar niet genoeg. Internet was nuttiger. Wikipedia had wat info. Een aantal mensen was er geweest en zij hadden hun ervaringen op internet gezet. Alles bij elkaar had ik na een paar avondjes zoeken zo'n vijf A4 velletjes bij elkaar gesprokkeld. Dan begint de volgende fase, Al die info omzetten in een verhaal. Het verhaal heb ik als volgt bedacht:

Zelf bedacht

Het was 9 september 1550 toen een woedende en zwaar gefrustreerde Kardinaal Ippolito 'd Este in zijn stadje Tivoli arriveerde. Het was hem niet gelukt Paus van Rome te worden. En dat zinde deze eigengereide en zeer arrogante kardinaal helemaal niet. "Wat dachten ze daar in Rome wel niet! Hem, Kardinaal 'd Este, niet tot paus te verkiezen". Ja, hij was afgescheept met een deel van het klooster van de kerk Santa Maria Maggiore. "Zijn ze helemaal gek geworden?". Het klooster lag op een prachtige locatie, daar niet van, maar het was niet echt wat hij wilde. Hij zou de heren in Rome wel eens een lesje leren. Hij liet een paar vooraanstaande architecten komen en gaf hen de opdracht om van dat verlaten klooster een prachtige villa te maken. Een grote tegel met zijn naam in de muur, natuurlijk geheel in overeenstemming met zijn waardigheid. Bovendien liet hij een aantal toptuinarchitecten opdraven om een fantastische mooi tuin aan te leggen. 500 fonteinen en fonteintjes, 398 waterstralen,364 waterruikers, 64 watervallen en 220 waterbekkens was de eis, Bovendien lag de tuin tegen een komvormige helling en, een kleinigheidje, er was helemaal geen water. De gehele helling moest geëgaliseerd worden, grote rotsblokken verwijderd en vele diepe kuilen gedicht. Er moest een aftakking van het riviertje De Aniene komen. Het water moest via een aquaduct en een door de berg gegraven tunnel bij de tuin komen. Het geheel zou vele jaren moeten dienen als schoolvoorbeeld voor de tuinarchitectuur. En omdat hij niet naar Rome mocht liet hij in de tuin een stukje Rome bouwen, zoals het grote beeld van Romulus en Remulis en de wolf die hen zoogde en de beroemde fontane della Barcaccia.

Er zou een recht pad van 100 meter moeten komen waarin maar liefst 244 fonteintjes ontspringen. De tuin strekt zich uit over 2 steile hellingen zoals een amfitheater.

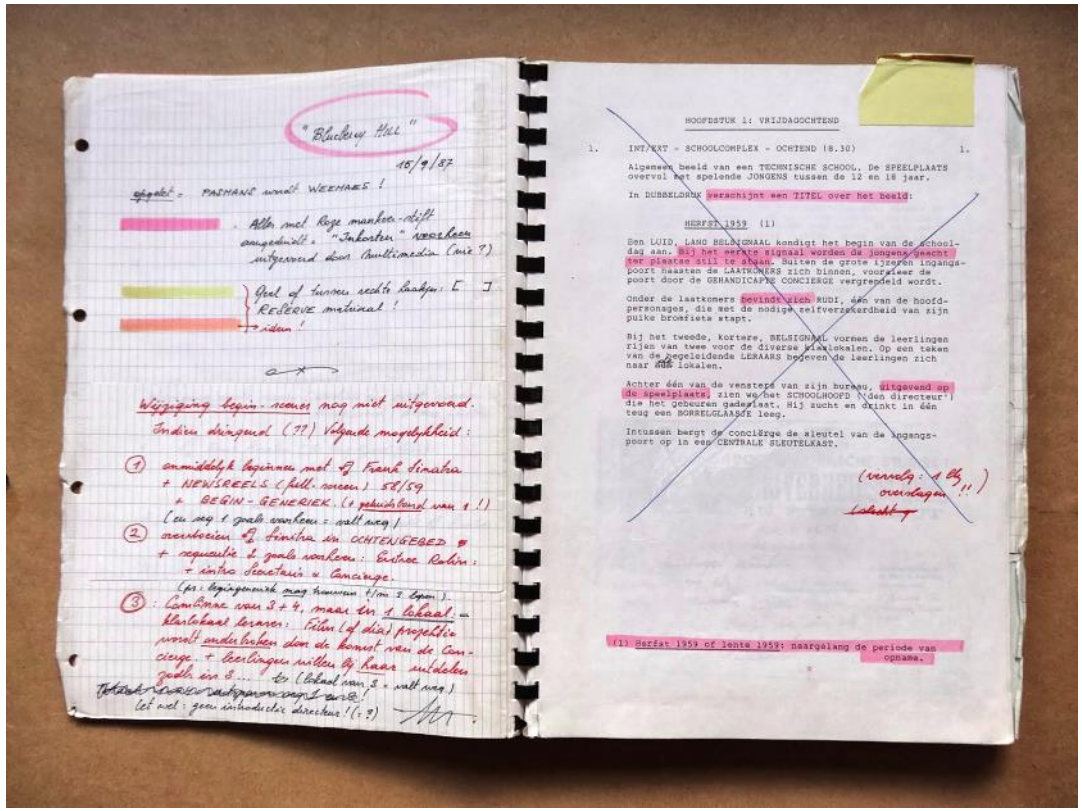

Van synopsis naar scenario

Helaas heeft de kardinaal zelf de tuin zelf niet af gezien, hij overleed in 1572. Na hem heeft de tuin nog andere eigenaren gehad en raakte sterk in verval. Pas in de 20e eeuw krijgt deze zijn oude glorie weer terug en wordt opengesteld voor het publiek dat daar, net als ik, gretig gebruik van maakt.

Synopsis

Tot zo ver de serie in verhaalvorm. Zo'n verhaal heet een synopsis. Vaak zijn veel dingen niet te visualiseren en daarom wordt het synopsis uitgewerkt tot een scenario. Daar ga ik het de volgende keer met u over hebben.

Jan van der Schans.

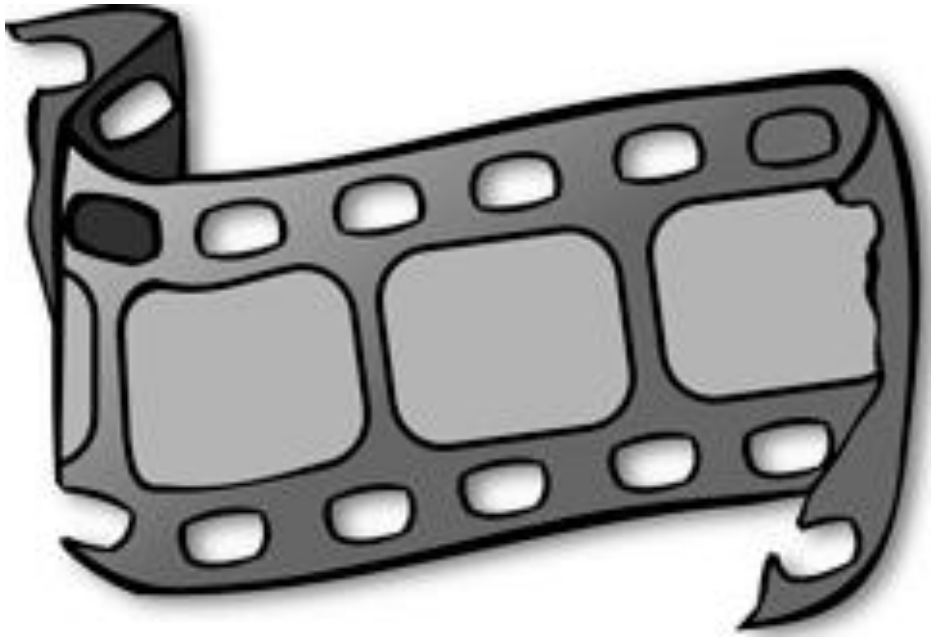

Festival Nieuws

Met ‘De Nationale’ is het voorjaarsseizoen voor wat betreft de festivals afgesloten. Maar in het najaar is er natuurlijk een vervolg en de eerste data zijn al bekend.

AV Festival van het Westen, Europoort 2016

Dit vindt dit jaar plaats op **1 oktober 2016** in Danscentrum Double Feet, Marijkeplein 12 in Rozenburg.

Aanmelden van series is mogelijk vanaf 1 mei tot uiterlijk 31 augustus.

Opmerkingen die vorig jaar gehoord zijn:

- Strak georganiseerd
- Mooie verdeling over de dag
- Ontspannen sfeer
- Fraaie ambiance
- Goede bereikbaarheid
- Zeer betaalbaar
- Waar voor je geld
- Mooie boekjes
- Kwalitatief goed tot hoog niveau van de series

Voor nadere informatie, zie de website: **www.avwest.nl**

Eveneens in oktober, maar dan op zaterdag de 22e vindt in het Rabo Theater te Steenwijk de AV-dag van het Noorden plaats.

AV-Dag van het Noorden

De laatste jaren maken we gebruik van de uitstekende faciliteiten van het vestzaktheater De Meenthe in Steenwijk. Hier is projectie van hoge kwaliteit op een scherm van ca. 5 meter breed mogelijk. Door de amfitheatersgewijze opstelling van de stoelen heeft iedereen goed zicht op het doek. Ook beschikt de zaal over een professionele geluidsinstallatie. De afgelopen jaren hebben bewezen dat er veel belangstelling voor onze hobby is; de 125 plaatsen in de zaal zijn tot de laatste stoel bezet. Ons doel is u jaarlijks een fantastische dag te bieden, wij nodigen u daarom van harte uit.

Voor nadere informatie, zie de website: **www.avdrenthe.nl**

Verslag van de uitwisselingsbijeenkomst van PixAna en Regio West

Uitwisselingsbijeenkomsten, waarbij leden van verschillende clubs bij elkaar komen, hebben tot doel: kennis maken met elkanders werk, ideeën opdoen en vooral praten over de hobby. Dit soort bijeenkomsten is uiterst nuttig om de onderlinge contacten te verstevigen. In dat kader vond op woensdag 23 maart een bijeenkomst plaats met enerzijds de leden van PixAna en anderzijds de leden van Regio AV Westland.

AV-presentatie door AV-Westland bij PixAna Moerkapelle, 23 maart 2016

Koffie en vooral veel koek

Dat gebeurde in de ruimte waar PixAna steeds bijeen komt, een directievergaderruimte van Berg Bakkerijen in Moerkapelle. Op de riante tafel stond een grote beamer en wat geluidsapparatuur. Aan het eind was een breedbeeldscherm opgericht. Er waren wat stoelen bij geplaatst, waardoor iedereen een ruim zicht had. Koffie en koekjes waren prima geregeld. Feit dat we boven een bakkerij zaten, droeg daar flink aan bij.

PowerPointpresentatie als leidraad

Regio AV Westland was door PixAna uitgenodigd en was, op één man na, voltallig aanwezig. Marcel Batist had alles voorbereid en de presentaties netjes 'verpakt' in een chique PowerPointpresentatie. Iedere serie werd aangekondigd met de naam van de maker en een aansprekend beeld uit de serie zelf. Omdat er in totaal 13 series vertoond werden, was er weinig tijd tot detaillistisch bespreken, maar wel kwamen na het applaus bij elke serie de tongen behoorlijk los.

Verschillen en overeenkomsten

Aan het eind van de avond bleek dat er zowel verschillen als overeenkomsten tussen beide clubs zijn. Overeenkomst is dat iedereen zich bezig houdt met audiovisuals. Maar PixAna bespreekt slechts twee series op een avond. Dat zal dan ongetwijfeld heel intensief gebeuren. Bij Regio AV Westland, waarvan de leden uit drie verschillende fotoclubs afkomstig zijn, is dat anders. Daar wordt wel commentaar en kritiek gegeven, maar de maker krijgt alle ruimte om zijn inzicht en standpunten te verdedigen en toe te lichten. Vaak blijkt dan dat, als het uitgangspunt van de maker verduidelijkt wordt, er anders tegen zijn serie wordt aangekeken. Toch is dit soort gesprekken voor de maker vaak een reden om de serie aan te passen en te veranderen, waardoor de bedoelingen duidelijker worden. Gelukkig wordt kritiek altijd als opbouwend ervaren en zo hoort dat ook. Omdat ik zelf tot de groep van Regio AV Westland behoor had ik alle series al een keer gezien. Maar het was geen straf om ze nogmaals te beleven. Zoals Marcel al in zijn inleidend praatje opmerkte, kijk je een tweede keer heel anders en zie je meer details. Details die bij de eerste keer kijken ongemerkt voorbij gegaan zijn.

Conclusie

Een belangrijke opmerking van PixAna die me is bijgebleven is dat Regio AV Westland een aantal series heeft gepresenteerd, waarbij het woord 'veelzijdig' goed op z'n plaats is. "We hebben van alles voorbij zien komen. Landschapsfotografie, een Urbex-locatie, architectuurfotografie, fotografische bezoeken aan bijzondere locaties, het is veel en veelzijdig". Regio AV Westland kijkt uit naar de 'return' van deze bijeenkomst, waarbij leden van PixAna hun werk ter bespreking komen voorleggen.

Arthur Palache

Verslag van Regio Arnhem

De opening op 12 april begon met een intro, gemaakt door Piet Luitwieler. Een gordijn dat open ging en ons welkom heette op de nieuwe locatie in Didam, omdat we in verband met problemen met de gemeente Zevenaar met de zaalhuur van de oude locatie gedwongen zijn om iets anders te zoeken. Misschien is het tijdelijk, de tijd zal het leren.

De avond begon met een serie van Cor v/d Berg “Sonsbeek Grandeur”. Beelden van een kunstenaarsproject in park Sonsbeek Arnhem. De serie was oorspronkelijk op dia gemaakt, nu de digitale serie van gescande dia’s. Vraag: hoe maak je van beelden een serie die anders is dan alleen maar plaatjes van de geëxposeerde beelden. Dat is toch moeilijker dan het lijkt. Cor is daar soms wel en soms niet in geslaagd was de mening van de aanwezigen. Muziek keuze goed. Wel vond men de serie iets te lang. Eigenlijk kon je het geheel verdelen in een paar afzonderlijke series, was de algemene opmerking. De kwaliteit van de beelden was goed.

Frans Warmerdam kwam met de serie “Niagara falls”. De vragen die hij van te voren stelde:

- Hoe kun je met de weinige foto’s een serie maken?

Rondje Keukenhof

- Hoe voorkom je dat het een prentenboek wordt (plaatjes kijken)?

Duidelijk was dat het zeker voor Frans een probleem was, en wij wisten ook niet goed hoe dat op te lossen. Misschien is het dan beter om geen serie te maken en de beelden te bewaren voor iets anders.

De tweede serie van Frans was “Rondje Keukenhof”. Veel totaal beelden, van overigens goede kwaliteit, maar we misten een aantal details. De muziek vond men iets te snel in combinatie met de beelden. Leuke intro met de draaiende kubus.

De derde serie van Frans was “Landschaftspark Duisburg-Nord”. De beelden, opgenomen in jpeg waren niet altijd even goed (gelukkig heeft Frans ook de RAW opnamen). Het harde zonlicht speelde parten, daarom het advies, bewerk de RAW beelden. Verder het advies: groepeer beelden van puur industriële foto’s en foto’s van recreatieve activiteiten.

“Het goud van de Veluwe” is de titel van mooie herfst kleuren, gemaakt door Ton Henzen, in de bossen van de Veluwe. De serie is opnieuw gemaakt en gebruik gemaakt van gescande dia’s en digitale beelden. Het

is niet altijd ideaal om gescande dia's en digitaal opgenomen beelden door elkaar te gebruiken. Het verschil in kleur en contrast kan dan soms storend werken.

Ad van Roosendaal en Anneke Zonneveld laten een korte trailer zien van de drie avondvullende programma's die zij regelmatig vertonen:

- Achterhoek Grenzeloos mooi.
- Bergherbos
- Veraf dichtbij

Van Piet Luitwieler de serie "Moving MeDia show". Een heel korte serie over hoe Piet vroeger in de dia-tijd te werk ging. Over de serie valt weinig te zeggen. Het enige dat men opmerkte was, dat de tekst, ingesproken door zijn vrouw, beter door hem zelf of door een andere mannenstem ingesproken kan worden. Het ging tenslotte om de hobby van Piet. Daarna liet Piet een korte video zien over een postbode die een aanbelde bij een vuurtoren, de bewoner helemaal naar beneden liet komen en toen vertelde dat er geen post voor hem was.

De laatste serie van de avond was ook van Piet getiteld "Galerie Zuid". Er ging een kakofonie van kleurrijke rommel aan ons voorbij. Beelden gemaakt bij verzamelaar van oude troep die deze tot een haag van "kunstwerken"heeft samengesteld. De combinatie van beelden en muziek kon misschien nog iets sneller. Een kleine opmerking over het lettertype: deze paste niet helemaal bij de serie. Al met al een leuk idee.

Met deze serie werd de laatste avond van het seizoen gesloten. Rest de voorzitter ons nog een goede zomervakantie toe te wensen, met veel inspiratie om series te maken.

Jan Tuinman

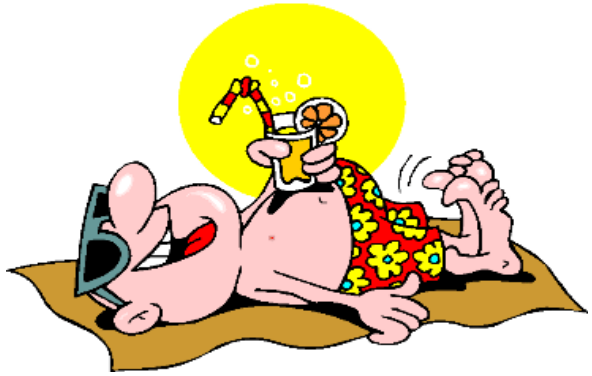

Verslag van Regio Kennemerland, 17 maart 2016

Regio Kennemerland heeft een interessant experiment uitgevoerd. Theo Eichorn heeft een aantal beelden beschikbaar gesteld aan de AV-groep met de opdracht: "Maak er een serie van". Dat was al een keer eerder gebeurd, toen als idee van een inmiddels overleden lid Gert Helmus, met zijn beelden van New York. Als een soort eerbetoon aan hem is dat nu herhaald met beelden van Theo van de stad Rotterdam. Ik vind dat een fantastisch idee. Het zal vaker voorkomen dat binnen een AV-club opdrachten verstrekt worden, maar dan gaat het in de meeste gevallen slechts om een thema dat door de deelnemers zelf ingevuld kan worden. Nu moeten de leden met allemaal dezelfde beelden een serie maken. En dat is toch heel andere koek. Het heeft geresulteerd in een zestal series, die hieronder kort besproken worden. De foto's bij dit artikel zijn een selectie van de 96 foto's die de deelnemers ter beschikking stonden. Red.

Frits Breen vulde de foto's van Theo aan met een collectie oude historische platen. *Rotterdam, toen en nu.* De geschiedenis stond centraal en het was een zeer onderhoudende serie. Daar was voor velen veel nieuws bij. Zeg eerlijk, wie van ons wist dat na de verwoestende oorlog in 1945 werd vastgesteld dat het Witte Huis (48 meter hoog) het hoogste gebouw zou blijken tijdens de volgende jaren van herbouw? Wie wist dat Rotterdamse torens niet hoger mochten zijn dan de 65 meter van de helemaal herbouwde Laurenskerk? En wist u dat pas 25 jaar na de oorlog, in het verlossingsjaar 1970 (6 mei San Siro, 7 mei Coolsingel) deze norm werd losgelaten? Holland Dubai en Kuala Lumpur konden beginnen. Ook Frits merkte in zijn serie al de rivaliteit op; het stadhuis van Rotterdam is een knipoog naar het voormalige stadhuis in Amsterdam, nu paleis op de Dam. De serie was ook zeker humoristisch, ook hier doken weer mannetjes op om ons de weg te wijzen. Frits heeft goed en volgens de kenners ook juiste oude beelden, kaarten en dergelijke gebruikt. De klassieke muziek van Hummel gaf ook rust en evenwicht aan de serie.

Hans van Beek heeft van allen de minste foto's van Theo Eichhorn gebruikt en er zelf een veelvoud van eigen opnamen aan toegevoegd. Vooral het zonnige Rotterdam (Zomercarnaval en de wielerwedstrijd, Tour of…) leverden een fleurig geheel. Leuke teksten in beeld bij de verschillende plaatsen, gebouwen en bij evenementen. Toch wilden

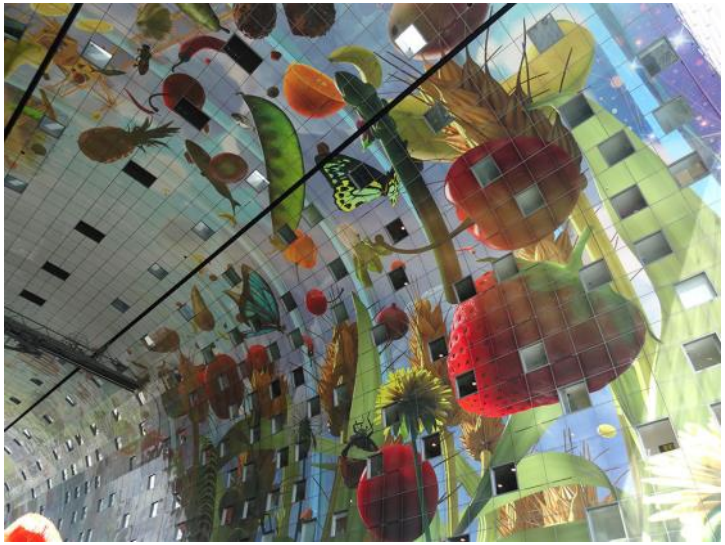

enkelen van ons ingesproken tekst. Aan de andere kant maakten de humoristische muziek, de dynamische beeldwisselingen en vele felle kleuren ons vrolijk en wilden we graag een dagtochtje en een rondvaart maken.

De familie Baas had wat ondergetekende betreft eigenlijk de topper van de avond. En ik kan er zo weinig over schrijven. Deze serie moet men beleven. De serie is voor de AV hobby en zeker voor onze club bijzonder. Zo zouden series vaker moeten zijn. *Jan* Baas maakte de teksten, precies passend op de reeks foto's. De muziek was van *Ruud* Baas, een broer van Jan, geen lid van onze club, maar voor Kennemerland al geen onbekende meer. Hij componeert en zingt, begeleidt zichzelf op de gitaar en door deze combinatie kregen we een AV voorgeschoteld met bijna allemaal originele elementen. Misschien geen zoet-gevooisde stem; nee, zeker niet en gelukkig maar, het leven wordt hier geleefd en dat horen we. Kortom een groot betekenisvol geheel. De serie scoort hoge cijfers: Uitvoering 9 (alleen al om de moed dit zo te doen), originaliteit en belang van de productie: twee keer een 10 met een griffel!

Ruud Assendelft met *Random Rotterdam*. Fotografie door Theo, muziekkeuze door Ruud Assendelft, montage door PTE. Pardon? Ja door het programma Picture To Exe. Vandaar Random… Het programma heeft die mogelijkheid om alle plaatjes (een selectie van de foto's van Theo) iedere keer als de "serie" wordt gestart, in een andere, willekeurige volgorde weer te geven. Boeiend, leuke spielerei en de plaatjes waren hier geschikt voor. Ik moet er niet aan denken, dat bijvoorbeeld Frits Breen met zijn historische Rotterdam serie dit zou doen. Alsof het 50 dia's tellende magazijn zomaar is gevuld, na dat de hele zaak is gevallen. Nu maakte Ruud het iets minder bont, want de plaatjes staan wel recht en zijn gelukkig wel zo dat ze -ook door het ritme in de muziek, dat gedurende de hele looptijd hetzelfde is- toch wel wat bij elkaar passen.

Jeanne Assendelft met *Rotterdam Multi-cult*. Een niets aan de hand muziekje onder een zeer bruisende serie waarin allerlei grappige wulpse elementen zaten. (vandaar de Multi-culti, zoals het door ons werd genoemd). Billen en borsten, bruisend en niet banaal. We hebben er van genoten.

Ingrid van Beek *Herinneringen aan Rotterdam*; een zeer persoonlijke serie, want de hoofdpersoon is de moeder van Ingrid. Allerlei niet door Theo gefotografeerde plaatsen kwamen in beeld: oude opnamen, oude ansichten, een caleidoscoop van Rotterdam. Het leven van moeder (althans de geografie) wordt een reisroute. Voor buitenstaanders niet meer dan de paaltjesroute, voor insiders/bloedverwanten/Ingrid (?) zeker méér dan dat. Een bedevaart…?

Toegift
Na deze zes series over Rotterdam ook nog even naar andere plaatsen.

Schokland
Het eiland dat niet wilde wijken. Mooie, zware muziek en een mooie documentaire serie, door **Theo Eichhorn**. Een echt stukje Nederlandse geschiedenis!

Hans Meijer trakteerde ons op een documentaire van een mysterieuze, geheime plek in Zaandam. Een vervallen gebouw staat leeg. Ooit hebben hier 1400 mensen gewerkt, maar Hans is er in geslaagd dit van binnen te fotograferen. Urban Exploration Photography, ofwel Urbex. Zijn montage en de bijpassende geluid en muziek (trompet, cello, wat triestig) had impact: *Al Eurometaal:* artillerie, er werden kanonnen en erger spul gemaakt. Hans wil terug naar het derde beeld in de fotografie, gewoon rustige, in ieder geval duidelijke overvloeiers, die de beelden op elkaar laat passen, met eventueel een derde beeld, als dat past.

Herman Kraij sloot namens de commissie de avond af. Het was weer een boeiende exercitie. Je ziet dat er verschillende invalshoeken mogelijk zijn met dezelfde beelden. Het is leuk als *vooral* die worden gebruikt en andere foto's niet de hoofdzaak gaan vormen. Die mogen een aanvulling zijn en niet een vervanging van de foto's van de clubopdracht. Het is misschien gewenst dat programmacommissie (en bestuur) dat in een reglementje of aanwijzing vastleggen.

Rob van den Berg.